

opusdei.org

Intervija ar Opus Dei prelātu Fernando Okarīzu (Fernando Ocáriz)

"Mēs strādājam dialoga un uzticības gaisotnē ar Svēto Krēslu, kas ir raksturīgi Baznīcai." Draudzīgs, atvērts, smaidīgs un skaidrības draugs, Fernando Okárizs uzsver, ka Opus Dei ir nemainīgs kodols: "Svētums pasaules vidū".
Ramón Balmes (El Debate)

24.06.2024

Telpas centrā atrodas milzīgs kuģa modelis, kas līdzinās J.J. Sister, ar kuru svētais Hosemarija ceļoja no Barselonas uz Dženovu notikumiem bagātajā 1946. gada 21. jūnija naktī. Intervija notiek lielā koka un ķieģeļu telpā Villa Tevere, bijušajā Ungārijas vēstniecības, tagad Opus Dei prelātu mītnē, Pinciano rajonā.

Blakus kamīna grīdai ir divi nelieli plaukti, kuros atrodas svētā Hosemārijas fotogrāfija kopā ar dažiem no pirmajiem Opus Dei locekļiem un trīs dibinātāja uzziņu grāmatas: Žakinta Verdagvera dzeja, Žoana Maragāla dzeja un Bībele.

"Kad 1967. gadā ierados Romā, mēs gulējām istabās ar četrām divstāvu gultām un vienu gultu, un šajā istabā bija aptuveni 200 Romas Svētā Krusta kolēģijas locekļu." Fernando Okariss Braņa (Fernando Ocariz Braña, Parīze, 1944. gads, jaunākais no astoņiem brāļiem un māsām

trimdnieku ģimenē) kopš 2016. gada ir trešais Opus Dei prelāts.

Barselonas Universitātē ieguvis grādu fizikā un doktora grādu teoloģijā Navarras Universitātē.

1971. gadā Ocárizs tika iesvētīts par priesteri un dzīvoja Romā kopā ar Escrivá de Balaguer un Álvaro del Portillo.

Vēlāk viņš bija Havjera Ečevarrijas vistiešākais atbalstītājs. Visi trīs ir apglabāti Santa María de la Paz baznīcā, kas atrodas tajā pašā kompleksā. Lielu daļu sava teoloģiskā darba viņš veica kopā ar kardinālu Rācingeru Ticības doktrīnas kongregācijā. Līdztekus 57 gadu ilgajam darbam Opus Dei galvenajā mītnē, ko viņš pārmaiņus ir pavadījis ar pasniegšanu universitātē. Kopš 1994. gada, kad nomira svētais Alvaro del Portillo, viņš ir bijis Opus Dei vadības struktūras loceklis.

Draudzīgs, atvērts, smaidīgs un skaidrības draugs, Fernando Okárizs uzsver, ka Opus Dei ir nemainīgs kodols: "Svētums pasaules vidū". Tagad, ceļā uz simtgadi, darbs veido savu nākotni, padziļinot savu identitāti un sadarbojoties ar Vatikānu, lai pielāgotu statūtus jaunajiem pāvesta rīkojumiem. Pašlaik Prelātura darbojas 68 valstīs, un tai ir 93 700 locekļu, no kuriem 2122 ir priesteri. Aptuveni 60 % ir sievietes un 40 % - vīrieši. Marks Karrodžo (Marc Carroggio) no prelatūras komunikācijas dienesta stāsta anekdoti, kad tuvojamies zāles logiem ar skatu uz Viale Bruno Buozzi: "Reiz kāds cilvēks jautāja Svētajam Hosemarijai, kura ir viņa mīļākā kapela šajā ēkā, un, tuvojoties logiem un norādot uz ielu, viņš teica: tā ir tā, jo mūsu aicinājums ir meklēt Dievu pasaules vidū."

-Kas ir palicis nemainīgs un kas ir mainījies darbā visā šajā laikā?

-Opus Dei pamatā ir nozīmīgs vēstījums par svētumu pasaules vidū, kas nav mainījies: tas ir nemainīgs kodols, kas piešķir tam jēgu, jo, kā tas notiek iestādēs, ja Opus Dei pastāv, tad tieši tāpēc, lai saglabātu un izplatītu noteiktu vēstījumu laika gaitā. Tajā pašā laikā dibinātājs svētais Hosemarija, skaidri apzinoties nepieciešamību saglabāt šo garu neskartu, teica, ka laika gaitā formas var mainīties un tām ir jāmainās. Simts gadu laikā sabiedrība un Baznīca ir daudz attīstījusies, un tāpat arī Opus Dei, jo tā ir daļa no Baznīcas un sabiedrības.

Pārmaiņas, ko izraisījušas tādas parādības kā globalizācija, sieviešu ienākšana publiskajā telpā, jauna ģimenes dinamika u. c., atspoguļojas Opus Dei kā institūcijā un tās locekļu reālajā dzīvē. Zināšanas par to, kā mainīties, - modelējot jebkuras pārmaiņas, kas ir būtiskas, - ir

priekšnoteikums, lai saglabātu
uzticību misijai.

Kā jaunie pāvesta rīkojumi ietekmē
Opus Dei un vai tie ietekmē iestādes
ikdienas darbu?

-Juridiskā un vitālā joma ir jomas,
kas iet roku rokā un kurām
vienlaikus ir savas atšķirības.
Ikdienā lajiem, kuri ir iegrimuši šīs
pasaules lietās, jaunās dispozīcijas
nemaina to, kā viņi dzīvo savu
aicinājumu uz Darbu. Kas attiecas uz
Opus Dei kā institūciju, mēs
sadarbojamies ar Garīdzniecības
dikastēriju, lai veiktu statūtu
korekcijas, kā to pieprasīja Svētais
Tēvs Motu proprio Ad charisma
tuendum. Tā kā mēs vēl tikai pētām
šos pielāgojumus, es nevaru jums
pateikt, kāds būs rezultāts. Taču varu
jums apliecināt, ka šī darba gaitā ir
izveidojusies dialoga un uzticēšanās
gaisotne, kas ir raksturīga Baznīcai
kā Dieva ģimenei.

-Vai Baznīcas institūcija, kuras pastāvēšanas jēga ir laji, netiek klerikalizēta? Cik lielā mērā šie pasākumi var ietekmēt laju mērķi būt svētajiem pasaules vidū?

Opus Dei vēstījums pirmām kārtām ir adresēts lajiem, vīriešiem un sievietēm pasaules vidū, kuri jau no paša sākuma ir lielākā daļa šajā darbā un tā pastāvēšanas jēga.

Tāpat kā nevajadzētu absolutizēt harizmas, to nevajadzētu darīt arī ar likumu. Tāpēc Opus Dei ir izgājis cauri dažādiem institucionāliem risinājumiem, lai atrastu vispiemērotāko formulu, kas, no vienas puses, apvieno harizmas aizgādību un, no otras puses, juridisku figūru, kas piešķir tai vietu Baznīcā un atspoguļo tās būtību, to neierobežojot un neapdusinot.

-Vai Opus Dei 21. gadsimtā meklēs jaunu juridisko formu personiskās prelatūras vietā, kas būtu labāk

pielāgota jaunajām kristīgās dzīves formām?

-Personālās prelatūras juridiskā forma ļoti labi pielāgojās Opus Dei un tās apustulātu garam. Kā jau iepriekš minēju, mēs šobrīd risinām dialogu ar Svēto Krēslu, lai pielāgotu statūtus. Kā jūs saprotat, nebūtu prātīgi, ja es runātu par iespējamu jaunu juridisko formu, pirms pabeigta process, pie kura esam strādājuši gandrīz divus gadus.

Kanonisko tiesību elastība var palīdzēt apvienot Svētā Krēsla un paša Darba vēlmi virzīt Baznīcas misiju mainīgajā pasaulē, atrodot atbilstošus risinājumus bez institucionāla sabrukuma.

-Tiecoties uz simtgadi, kad Opus Dei ir bīskapi un arhibīskapi visā pasaulē, vai nebūtu pareizi, ja prelāts būtu arī bīskaps?

-Ja drīkstu paskaidrot, ir jāpatur prātā, ka tie nedaudzie bīskapi un arhibīskapi, kas nāk no Opus Dei pasaulē, ir no savām konkrētajām Baznīcām, un tādēļ viņi ir atbildīgi tikai pāvestam, viņiem nav cita priekšnieka.

Es domāju, ka tas, ka svētīgais Alvaro un bīskaps Havjers Ečevarrija saņēma bīskapa konsekrāciju, bija ļoti labi ekleziālās kopības stiprināšanai šajos gados, no 1991. līdz 2016. gadam. Šodien jautājums ir uzticīgi sekot Svētā Tēva dispozīcijām, nevis kavēties pie tā, vai tas ir vairāk vai mazāk pareizi.

-Kāpēc daļa Baznīcas hierarhijas ir uzskatījusi Opus Dei par konkurējošu kustību vai paralēlu baznīcu, ja Darba ticīgie ir arī teritoriālo diecēžu ticīgie?

-Kopumā es saskatu atzinību no hierarhijas un citu Baznīcas institūciju puses. Mēs, kas esam

Darbā, apzināties, ka kuģojam vienā Baznīcas laivā, kurā līdzās pastāv dažādas garīguma un jutīguma izpausmes. Visiem ir sava vieta šajā laivā, un katrs nes no Dieva saņemto un ar baznīcas autoritātes apstiprināto harizmu. Es drīzāk gribētu uzsvērt brālīgas attiecības starp institūcijām un centienus pēc patiesas baznīcas kopības, pirmkārt un galvenokārt ar Svēto Tēvu.

Ja ar kādu Baznīcas institūciju ir radušies pārpratumi, iespējams, tas ir noticis nepilnīgu cilvēcisko attiecību dēļ, kuras mums būtu jācenšas risināt ikdienā, normālā veidā. Dažkārt pārpratumi rodas arī no saprotamām vēsturiskām grūtībām, kas rodas, lai dotu vietu jaunai realitātei, kura ienes kādu jaunumu, kas sākumā var šķist pārsteidzošs. Man patīk domāt, ka tās ir pagātne.

-Kāda ir pašreizējā Opus Dei attīstības situācija pasaulē? Vai, ņemot vērā simtgadi, ir konkrēti paplašināšanās plāni? Kurās valstīs jūs sastopaties ar lielākām grūtībām?

-Varētu teikt, ka Opus Dei attīstās tāpat kā pārējā Baznīca pasaulē. Darbs kopumā pēdējos gados ir pieaudzis, taču tas nenozīmē, ka tas aug visur vai vienādi.

Piemēram, Darbs aug tādās valstīs kā Nigērija, Amerikas Savienotās Valstis un Brazīlija, savukārt citviet, piemēram, Eiropā un Āzijā, tā darbība ir apgrūtināta. Ārējos šķēršļus dažkārt rada vides sekularizācija, noteikts dzīvesveids, kas apgrūtina noturīgu ģimeņu veidošanu vai celibāta vai kalpošanai un aprūpei veltītu aicinājumu izpratni. Ir arī šķēršļi, ar kuriem jāsaskaras katram kristietim pasaules vidū, piemēram, pasaulīguma draudi. Tā kā nav

kopīga ticības konteksta, ir nepieciešama īpaša sirds smalkjūtība, lai būtu konsekventa ar savām ģimenes vai aicinājuma saistībām.

Ģeogrāfiskā ziņā kultūras un reliģiskā daudzveidība ir ļoti liela. Īstenot kristīgo aicinājumu tādās pilsētās ar musulmaņu pārsvaru kā Mombasa (Kenija) vai Surabajā (Indonēzija) nav tas pats, kas Lisabonā vai Varšavā. Kā labi zina šajās vietās dzīvojošie Darba ļaudis, evaņģēlija sēšana, līdzīgi kā Ķīnā vai Dienvidkorejā, notiek vairāku desmitgažu garumā. Šajās valstīs līdzās grūtībām ir arī spēcīga baznīcas dinamika, kas izpaužas kā atgriešanās, jauniešu un pieaugušo kristības utt.

No otras puses, jau vairākus gadus Darbā tiek veikta apvidu pārstrukturēšana, lai uzlabotu pārvaldību un apustulisko darbību.

Jebkurā gadījumā, neatkarīgi no plānošanas un pārstrukturēšanas, Dievs pats ir tas, kas dod ceļu uz ikvienu sabiedrības tipu, aizkustinot cilvēku sirdis, jo tikai Viņš ir atbilde uz cilvēku ilgām un cerībām.

- Opus Dei bija pirmā katoļu organizācija, kas pieļāva nekatoļticīgos kā kooperatorus. Vai tā pirmām kārtām ir ekumenisma zīme?

1950. gadā, kad svētais Hosemarija saņēma Svētā Krēsla atļauju pieņemt nekatoļus par Opus Dei sadarbības partneriem, ekumeniskā kustība jau kādu laiku bija sākusies gan Katoļu baznīcā, gan citu kristīgo konfesiju kontekstā. Tā bija turpmāka izpausme šim dabiskajam impulsam, kas vērsts uz visu ticīgo vienotību Jēzū Kristū. Kopš tā laika draudzība un dialogs ar citu konfesiju pārstāvjiem ir nesis daudzus augļus.

-Kā kristiešiem vajadzētu rīkoties, ņemot vērā pieaugošo politiskās un sociālās polarizācijas atmosfēru daudzās pasaules daļās?

-Viedokļu jautājumos - ar lielu brīvību. Kā kristieši - ar sapratni. Un, kā teica svētais Hosemarija: "Vienmēr kā miera un prieka sējēji", pat ja tas dažkārt ir grūti uzkarstētā un polarizētā vidē. Ir svarīgi mīlēt un saprast cilvēkus, pat ja viņi dažkārt domā citādi.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/intervija-ar-opus-dei-
prelatu-fernando-okarizu-fernando-
ocariz/](https://opusdei.org/lv-lv/article/intervija-ar-opus-dei-prelatu-fernando-okarizu-fernando-ocariz/) (14.04.2025)